

февруарий въ Делхи. Заседателната зала прилича на съкровищница. Всѣки князь е обсипанъ съ скъпоценни камъни. Ето единъ махараджа, гърдитъ на когото сж украсени съ огърлици отъ перли, диаманти и едри смарагди, съ ордени, обсипани съ диаманти. Неговиятъ тюрбанъ (чалма) е обкиченъ съ топки, брошки и диадеми. Върху тюрбана си носи вѣнецъ отъ брилянти. Ето другъ съ дреха, която има едри като жълтици диамантени копчета. Неговиятъ тюрбанъ е украсенъ съ царствени смарагди, едри като гължбови яйца. Трети князь има на дрехата си ржави, обшити съ редици отъ диаманти. И всичко това е една много малка частъ отъ тѣхнитѣ съкровища. Съкровищницитѣ на тѣхнитѣ палатикриятъ още много безценни украски, къмъ които непрекъснато се прибавятъ нови скъпоценности. Една голѣма частъ князе, особено по-малкитѣ, които не могатъ да се откажатъ отъ своя разхайтенъ животъ, затѣватъ дълбоко въ дългове, макаръ че изцеждатъ до последния предѣлъ своитѣ данькоплатци. По такъвъ начинъ бившиятъ махараджа на Кучъ-Бехаръ е билъ изправенъ презъ 1928 година да отговаря предъ сжда за 2¹/₂ милиона лева дългове.

„Махарини“ — жената въ златенъ кафезъ. Една индийска княгиня прекарва почти цѣлия свой животъ затворена въ добре охраняваното отдѣление за жени въ двореца. Стотици придворни дами и слугини сподѣлятъ нейната нежностна сжда.

Като огледало на богатствата, съ които разполагатъ махараджитѣ, служатъ тѣхнитѣ жени. Стотици хубави момичета пълнятъ харемитѣ, въ които се случватъ